

ærede Medlem for Assens (Klaus Berntsen) i Anledning af hans Udtalelser om, at han ikke vilde være med til at stemme for de 170,000 Kr. til Københavns Kommune. Det Standpunkt forstaaer jeg saa udmærket godt, det er ikke nyt, det ærede Medlem har jo staaet paa det hele Tiden. Men jeg forstaaer slet ikke den Grund til at indtage dette Standpunkt, som det ærede Medlem nu har føjet til andre Grunde, han tidligere har haft, nemlig at det skulde være af Hensyn til de københavnske Repræsentanters Stilling over for Skatte-reformerne. Der vil jeg paa mit Partis Vegne nedlægge en bestemt Protest. Man har ikke haft Grund til at bebrejde os noget som helst i saa Henseende. Vi socialdemokratiske Repræsentanter have ærlig og loyalt arbejdet paa disse Reformers, og vi have stemt for dem og ønsket og ønske endnu, at de snarest muligt maa kunne blive gennemførte. Jeg skal derefter gøre en Bemærkning over for det ærede Medlem for Ruds-Vedby (H. L. Jørgensen). Han udtalte, at han ikke kunde forstaa, at Socialdemokratiet kunde stemme for en Lov som denne, fordi den som Skolelov betragtet var meget mager og ikke vilde have stor Betydning for Folkeskolens Fremme i det hele taget. I dette sidste skal jeg give det ærede Medlem Ret. Som Skolelov betragtet indeholder Lovforslaget ikke ret mange Fremskridt. Naar vi alligevel ville stemme for denne Lov og have arbejdet for Gennemførelsen af den, er det af Hensyn til Lærerstanden. I Øjeblikket staaer den danske Lærerstand saaledes, at den i sine daglige Kaar er trykket af Næringsorger, og vi ønske ikke at have en saadan Lærerstand her i Landet. Der tiggens jo sammen til fattige, nødlidende Lærere, ja, man er endog paa sine Steder, f. Eks. i Viborgeggen, gaet saa vidt, at man har maattet give Lærere Bidrag af den fri Fattiggasse for at hjælpe dem ud over økonomiske Vanskeligheder. Vi ønske ved denne Lov at skabe Lærerne bedre Kaar, og derfor ville vi stemme for Loven, skønt vi maa indrømme, at den med Hensyn til Skolens Udvikling ikke indeholder noget stort Fremskridt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Det ærede Medlem

for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) maa jeg maaske først begynde med. Han fremdrog nemlig til Oplysning om min private Stilling over for Spørgsmaalet om Kaldelsen to tidligere Tilfælde, idet han paaberaabte sig, at jeg havde omtalt, at jeg i de 10 Aar, jeg har været Biskop, kun havde mødt to Tilfælde, hvor der havde været Divergens mellem mig og de kommunale Myndigheder. Naa, hvor stor et Procentantal det bliver, kan jeg ikke sige med Sikkerhed, thi jeg kan selvfølgelig ikke huske, hvor mange Embeder der har været ledige. Jeg regner dog næppe fejl, naar jeg antager, at der har været mindst 4—5 hvert Aar, og det er altsaa mindst 50 ledige Embeder i min Tid, og der har, som sagt, været 2 Tilfælde, hvor der har været Divergens. Med Hensyn til disse 2 Tilfælde har det ærede Medlem for 2 Aar siden givet Oplysninger her i Tinget. Men nu forholder det sig jo saadan, at naar man ikke er saaledes stillet, at man kan undersøge selve Sagens Aktstykker, kan man let komme til at tage fejl, og med al Tillid til det ærede Medlems gode Vilje denne Gang er jeg nødt til at sige, at de Oplysninger, han gav, være ikke fuldt oplysende eller i alt Fald ikke fuldstændige, og det maa derfor være mig tilladt at sige et Par Ord, for at man bedre kan forstaa den Stilling, som jeg for mit Vedkommende indtager til dette Kaldesspørgsmaal. Det første Tilfælde angaar et Skolelærerembede ovre paa Lolland, hvortil der var indstillet 3 Ansøgere. Mellem dem var der en Mand paa over 40 Aar, som jeg for nylig havde holdt Visitats hos, og jeg havde faaet det bestemte Indtryk af ham, at han var en dygtig og begavet Mand. Men samtidig havde jeg faaet det Indtryk, at hans Skole stod noget tilbage. Men jeg var tilbøjelig til at antage, at Forholdet var det, som det undertiden kan være Tilfældet, at en Lærer kan være saa uheldig at have særlig ringe begavede Elever. Jeg saa paa ham med stor Velvilje, og jeg havde, da jeg fik Indstillingen, da han var ældste Ansøger, og der ikke var noget at udsætte paa ham, og han stod indstillet øverst paa Listen af Sogneraadet, bestemt mig til at vælge ham. Men lige kort før min Amanuensis skulde komme for at skrive Udnævnelser, faar